

Arbejdsberetning

Kerstin Hoffmann, kommunikationssekretær, Retten til Livs årsmøde 16. marts, Skjern

Et blafrende etisk kompas

Midt i februar ramte en spektakulær sag de danske medier. Højesteret i den amerikanske delstat Alabama havde afgjort, at loven beskytter alle børn imod skade og vold – både fødte og ufødte. Også det netop befrugtede æg!

Sagen handlede om, at en person havde tabt en række reagensglas med befrugtede æg på gulvet. Tre par, der var i behandling for barnløshed, havde derefter anlagt en sag - det var jo deres små, der var gået til grunde.

Og højesteretten gav forældrene ret. Det var deres børn!

Nyheden skabte stor forargelse. For på trods af, at hele sagen handlede om at beskytte barnløse par, så blev afgørelsen opfattet som en regulær trussel imod enhver form for kunstig befrugtning. For hvad nu med de optimeringsmuligheder, der ligger i at sortere, kassere og forske i disse små liv?

Men der var også en helt anden bekymring bag de voldsomme reaktioner.

Amnesty International var ikke mange timer om at reagere i et opslag på Facebook og gøre det klart, at den fri abort, er på spil, når man begynder at give ufødte rettigheder. Amnesty betragter abort som en menneskeret og er desværre ikke længere dette bolværk imod overgreb, de var engang.

Men analysen er god nok: Hvis den ufødte fra befrugtningen anerkendes som et ligeværdigt menneske, så kan vi ikke have fri abort.

Denne erkendelse har skabt et voldsomt tryk den anden vej.

Massivt pres på abortgrænsen

Den europæiske abortlobby er gået i modoffensiv og lægger nu massivt pres på abortbegrænsninger i Europa.

Det gælder i Storbritannien. Her kan man få abortpiller med posten, og gennemføre aborten hjemme frem til 10. uge. Abort er tilladt frem til 24. uge men det er et par gange sket, at gravide senere end 24. uge har gennemført abort med abortpiller, hun har fået fat i. Det plejer at være forbudt, men nu arbejdes der på helt at afkriminalisere abort.

Det polske folk har siden kommunismens fald fastholdt en høj beskyttelse af sine ufødte. Men nu har lederen af den nyvalgte regering, den EU-venlige Donald Tusk, erklæret sig parat til at indføre fri abort til 12. uge, hvis han ellers kan finde et flertal for det.

Samme historie på Færøerne. Her er befolkningen gennem 70 år gået nordisk enegang ved at fastholde en begrænset adgang til abort. Men nu vakler modet. Regeringen har meddelt, at den ønsker fri abort til 12. uge, hvis den kan finde flertal for det. Forslaget er i høring lige nu, og vi ved at vore færøske søsterorganisationer arbejder behårdt på at påvirke denne beslutning.

Herhjemme har 2023 været året, hvor en udvidelse af abortgrænsen gik fra at være noget langt de fleste var imod til at ligne noget, som sagtens kunne få et politisk og folkeligt flertal bag sig. I december svarer næsten halvdelen af de adspurgte i en undersøgelse, at de ønsker fri abort til 18 uge.

Undersøgelsen var bestilt af Sex og Samfund, som har kørt en behård kampagne for dette, men alligevel?! I 18. uge har langt de fleste gravide mærket deres barn og den ufødte ligner på alle måder ligner en lille spinkel baby.

Det etiske kompas flagrer rundt. Det mangler noget at pejle efter.

Dette holdningsryk mod meget mere fri abort blev jeg selv konfronteret med, da jeg i begyndelsen af februar var på besøg hos Radikal Ungdom i Køge. Det er altid spændende at møde en flok politisk engagerede unge med mod på en åben og fordomsfri debat.

Men det nye denne gang var, at et par stykker i flokken faktisk var klar til at forsvare fri abort helt frem til fødslen. Det har jeg ikke mødt før. De var klar til at fastholde, at hvis man mener, at kvinden har ret til at bestemme suverænt over sin egen krop, så må man også være konsekvent og give hende denne ret hele graviditeten igennem. Helt frem til dagen før fødslen. Så langt tror jeg ikke, at folketingets politikere er klar til at gå endnu – men hvad holder dem tilbage?

Der er brug for Retten til Liv som aldrig før. Der er brug for stemmen, der stiller de indlysende spørgsmål så som: Hvorfor er der mennesker vi ikke vil forsvare? Hvad sker der med vores fælles værdigrundlag, at alle mennesker er lige og har samme ret til at blive beskyttet imod vold?

I Køge satte disse spørgsmål gang i en meget ivrig og spændende samtale.

50 året set fra Aktionsudvalgets maskinrum

Det er også denne stemme, som Retten til Livs aktionsudvalg er sat til at være megafon for. Udvalget består af Elin Donskov, Sune Hansen, Helge Hoffmann, Margrethe Hornshøj Hansen, Ellen og mig. Vi har arbejdet ad tre spor for at markere 50året for den fri abort.

1 Podcasts:

Det første spor var en prøveballon. 50året var jo en oplagt anledning til at få nogle af de etablerede, samfundsnysgerrige podcasts til at tage abortemnet op. Det, vi kunne tilbyde, var at kvalificere samtalen med nye vinkler fra dygtige folk med viden og med noget på hjerte.

Resultatet var desværre lidt nedslående.

Kun halvdelen reagerede trods gentagne henvendelser og kun en enkelt podcast vendte positivt tilbage.

Og så var der lige Adam Holm fra "Kampen om historien". Han skrev lidt ærgerligt, at han allerede havde optaget et program om abort, men at han ikke var helt tilfreds med det. Han skrev til Margrethe:

"Desværre havde vi – indser jeg nu – ikke åndsnærværelse til at tænke 'ud af boksen', som man siger. Med dit engagement i RtL kommer du næppe til at bryde dig om det kommende program. Indrømmet, det irriterer mig, at jeg og den lille redaktion har disponeret, som vi har gjort. Det er værd at skrive sig bag øret."

Måske vil dette arbejde trods alt på et senere tidspunkt bære frugt. Der er taget en fin kontakt! Tak til Margrethe for en udholdende indsats her.

Læring: Vi må konstatere, hvad vi jo godt ved, at det er svært at komme igennem med vores budskab på andres platforme. Hvis man jævnligt skriver debatindlæg til de trykte medier, kender man alt til den problematik.

2: Busreklamekampagne:

Men netop dette med selv at sætte dagsorden, var baggrunden for vores anden store satsning: En busreklamekampagne, der skulle stille de vigtige spørgsmål, som abortgrænsedebatten aldrig rigtig vil stille:

- Hvornår blev du til?
- Nå nogen er uønskede og besværlige, plejer vi så at aflive dem?
- Min krop mit valg ... også når mit valg koster en anden livet?

Busreklamerne, der gennem to uger skulle sidde på 85 busser i ni af landets otte største byer, skulle flankeres af en samtidig kampagne på de sociale medier og lede til en landingsside, 50aarformeget.dk, der skulle kvalificere debatten med gode argumenter og invitere til debat.

Men som Kristoffer har fortalt, blev busreklamekampagnen stoppet, før den rigtig kom i gang. Billederne her er photoshop'et – desværre. Men hvor havde det været en spændende kampagne!

Dette ærgerligt benspænd slog os helt ud der lige før målstregen. Det må vi bare være ærlige og sige.

Dog – resten af kampagnen blev gennemført efter planen.

Kampagnen på de sociale medier blev skudt i gang den 18. september og løb over de næste fire uge. Den første uge med reklamerne fra busserne, og i resten af perioden med seks korte videoer, hvor Kristina logisk og ligefremt tager fat på spørgsmålene et ad gangen.

Videoerne fungerede supergodt! Over 300.000 mennesker fik set en eller flere videoer og mange reagerede i kommentarsporet.

På mange måder var kampagnen en opfølger på Fisterkampagnen, vi kørte i januar 2022. Men denne gang blev der ikke bare stillet et spørgsmål – der blev også givet et kvalificeret svar.

Denne store forskel viste sig også i kommentarsporet. Debatten her var langt mere lødig, nysgerrig og afdæmpet end sidst.

Landingssiden 50aarformeget.dk fik ikke de mange besøg, vi havde håbet. Men siden fungerer i stedet som et langtidsholdbart værktøj for den, der gerne vil tage debatten om abort online. Der dumper stadig spørgsmål ind.

Et lidt interessant afkast af kampagnen og kommunikationen omkring den har været, at flere universitetsstuderende, der skriver speciale i retorik og kommunikation, har fået øje på Retten til Liv. De studerende stiller nogle spændende spørgsmål – både om vores holdninger og om, hvorfor vi kommunikerer, som vi gør. I de seneste speciale- interview deltog både Kristina og jeg – meget interessant.

Læring: Vi må selv ud med budskabet - men også her er modstanden ret massiv. Kunsten er at finde de kanaler, der stadig er åbne for de spørgsmål, vi gerne vil stille.

3: 900 blade i Abortmindelunden

Det tredje spor, aktionsudvalget har arbejdet med, har været rettet imod vores egen sorg over 50 år med fri abort. 900.000 ufødte er blevet slået ihjel i vores land - lovligt og statsbetalt. Det er fuldstændig grænseoverskridende at tænke på.

Derfor valgte vi søndag den 18. juni at ophænge 900 stålblade i Abortmindelundens centrale bøjetræ.

Det blev en smuk, sørgmodig og tankevækkende dag i mindelunden. TAK til alle jer der var med. De 900 blade hænger nu og rasler stille. De minder os om alle de liv, der blev prisgivet. Alle dem, vi ikke å glemme.

Abortmindelunden er et sted at gå hen og græde ud, når mismodet kryber ind over en. Brug dette sted!

Om 14 dage har vi arbejdsdag derude, og her vil et messingskilt, der forklarer bladenes symbolik, blive sat op omkring det centrale bøjetræ i mindelunden.

Vil du være med?

Vi har alle en opgave, når det gælder at påvirke det flagrende etiske kompas. Det kræver to ting: At vi holder os orienteret om, hvad mennesker omkring os er optaget af. Og så kræver det, at vi selv frimodigt går ind i samtalen i hverdagen.

Dette er dybest set de opgaver, min hverdag er fyldt med: At sprede nyheder og holdninger på vore kanaler – hjemmeside, nyhedsbrev og Facebook og at gribe og understøtte den debat, det giver. Brug det! Og send mig gerne tip, hvis du oplever, at der er nyheder eller vigtige temaer, jeg ikke fanger.

Hvis du har lyst til at blive bedre udrustet til samtaler om abort med mennesker, der ikke deler din holdning, så hold øje med nyhedsbrevet. Som noget nyt vil vi afholde **en årlig workshop**, hvor vi vil øve os i at argumentere frimodigt, konstruktivt, og overbevisende for det menneskesyn, vi jo deler i dette samfund: At alle mennesker er ligeværdige.

Vi må give vore medmennesker deres grundværdier tilbage, så de har noget at pejle efter.